



وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
پژوهشکده امام خمینی و انقلاب اسلامی
وابسته به مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته جامعه‌شناسی انقلاب اسلامی

عنوان:

بازنمایی ابعاد نارضایتی در سینمای قبل از انقلاب (سال ۴۸ تا ۵۷)

استاد راهنما:

جناب آقای دکتر محمد رضایی

اساتید مشاور:

جناب آقای دکتر محمد سالار کسرائی

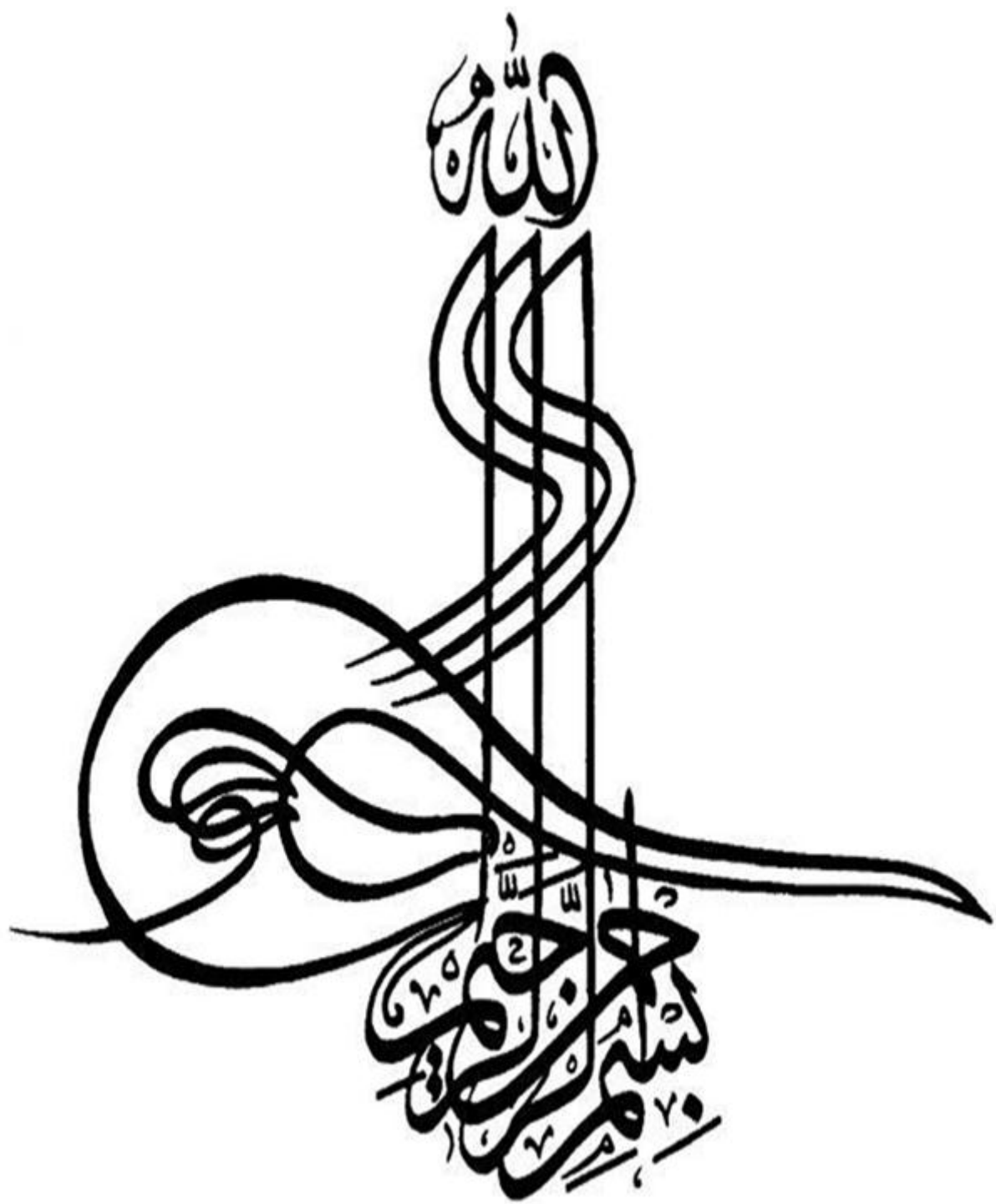
پژوهشگر:

سمیه فروزانفر

اردیبهشت ۱۳۹۱

کلیه حقوق مادی و معنوی این پایان نامه متعلق به پژوهشکده می‌باشد.

چاپ پایان نامه و استخراج مقاله از پایان نامه باید به نام پژوهشکده، با تأیید استاد راهنما و با مجوز معاونت پژوهشی باشد.



شماره: ۵۶۱۴۴
تاریخ: ۱۳۹۱/۲/۲۷
پوست:



پژوهشکده امام خمینی اس و انقلاب اسلامی

ولسته به مؤسسه تعلیم و نشر آثار امام خمینی

باسمه تعالی

صور تجلسه دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد

با حمد و سپاس به درگاه خداوند متعال و با استعانت از حضرت ولیعصر (عج) و با درود و سلام به روان پاک حضرت امام خمینی (س) جلسه دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد

خاتم سمیه فروزانفر دانشجوی رشته جامعه‌شناسی انقلاب اسلامی

تحت عنوان: «بازنمایی ابعاد نارضایتی در سینمای قبل از انقلاب» (از سال ۱۳۴۸-۱۳۵۷)

در تاریخ ۱۳۹۱/۲/۲۷ با حضور هیأت داوران در پژوهشکده امام خمینی (س) برگزار گردید و به موجب آیین نامه دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد، ارزیابی هیأت داوران به شرح زیر تعیین گردید:

قبول با درجه بسیار خوب امتیاز: **هجده آم**
 قبول مشروط با درجه: (با اصلاح) امتیاز: مرجع تأیید نهایی:
 مردود

شرح اصلاحات مورد نیاز:

۱-
۲-

توضیح: بنا به مصوبه کمیسیون تخصصی آموزش و پژوهش پژوهشکده امتیاز پایان نامه‌ها به شرح زیر مشخص میگردد:

الف) قابل قبول از ۱۴ به بالا

۱- قبول با درجه عالی ۱۹-۲۰ ۳- قبول با درجه خوب ۱۶-۱۷/۹۹

۲- قبول با درجه بسیار خوب ۱۸-۱۸/۹۹ ۴- قابل قبول ۱۴-۱۵/۹۹

ب) مردود کمتر از ۱۴

اعضای هیأت داوران	نام و نام خانوادگی	رتبه علمی	امضاء
۱- استاد راهنما:	جناب آقای دکتر محمدرضایی		
۲- استاد مشاور:	جناب آقای دکتر محمدسالار کسرائی		
۳- استاد داور:	جناب آقای دکتر عباس کاظمی		
- استاد داور:	جناب آقای دکتر علی محمد حاضری		

امضاء مدیریت تحصیلات تکمیلی

امضاء نماینده تحصیلات تکمیلی

امضاء مدیر گروه

تهران، خیابان فردوسی شمالی، ابتدای خیابان شهید تقوی (کوشک) پلاک ۶۲، تلفن ۰۲۱-۶۶۲۲۲۰۹ و ۶۶۲۲۲۰۶، شماره ۶۶۲۲۲۰۵، کد پستی: ۱۲۵۶۸۳۳۸

پست الکترونیک: info@ri-khomenini.com

وب سایت اینترنتی: www.ri-khomenini.com

تقدیم به

کسانی که به برپایی عدالت معتقدند و فرمانوار جوانمردانه به پای
هدفشان می‌میرند

ومشد حسن وار برای فهم جدیدشان به بند کشیده می‌شوند وزندگیشان را فدا می-
کنند

و به کسانی که قیصروار قواعد باطل را می‌شکنند

و تقدیم به کسانی که به انسانیت خود ارج می‌نهند و در راه
اعتقاد پاکشان جانشان را فدا می‌کنند.

با تشکر از اساتید مهربانم

دکتر حاضری

دکتر طالبان

دکتر کسرائی

دکتر رضایی

دکتر مهرآیین و دکتر بصیرت منش

و تشکر از خانواده عزیز و فداکارم به خصوص پدر مهربان و مادر دلسوزم

و تشکر از دوستان عزیزم که خواهی و برادری را در حقم به جا آوردند و همیشه برایشان بهترینها

را آرزو می‌کنم.

چکیده

پژوهشکده امام خمینی (س) و انقلاب اسلامی

مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد
رشته تحصیلی: جامعه شناسی انقلاب اسلامی
عنوان پایان نامه: بازنمایی ابعاد نارضایتی در سینمای قبل از انقلاب (۴۸ تا ۵۷)
نام و نام خانوادگی دانشجو: سمیه فروزانفر
استاد راهنما: دکتر محمد رضایی
استاد مشاور: محمد سالار کسرائی
تاریخ شروع پایان نامه: ۸۹/۴/۳۰
تاریخ اتمام پایان نامه: ۹۱/۲/۲۷
<p>هدف این پژوهش چگونگی بازنمایی ابعاد نارضایتی در سینمای قبل از انقلاب در ایران (۱۳۴۸ تا ۱۳۵۷) است. برای توصیف این بازنمایی پژوهشگر به سراغ نظریه‌های که در باب بازنمایی می‌باشد رفته است. از جمله این نظریات روایت هست و نظریه‌های روایت را به دو دسته نظریه‌های تقلیدی و نظریه‌های زبان بنیاد تقسیم کرده و نظریه‌های زبان بنیاد را در دو بخش پیشا ساختارگرا و ساختارگرا به طور مفصل بحث کرده است. این نظریات برای پژوهشگر کافی نبوده و با توجه به گفتمانی دیدن فیلمها به سمت نظریه شرق شناسی ادوارد سعید رفته و با استفاده از نظریه روایت رولان بارت و نظریه شرق شناسی ادوارد سعید به تکنیکهایی بازنمایی نارضایتی رسیده است و حول چهار فرضیه با چهار تکنیک دوگانگی، واقع گرایی، اغراق، نام گذاری، بازنمایی نارضایتی در دو فیلم «قیصر» و «گاو» را مورد بررسی قرار داده است. بررسی این تکنیکها به صورت محتوا و فرم در دو روش تحلیل روایت و نشانه‌شناسی صورت گرفته است.</p> <p>واژگان کلیدی: بازنمایی، روایت، نارضایتی، دوگانگی، اغراق، نامگذاری، واقع گرایی، تحلیل روایت</p>

Abstract
Institute of Imam Khomeini Islamic Revolutionary

Degree: MA
Field: The Sociology of Islamic Revolution
Thesis: The Representation of Discontented Dimensions of Pre-Revolution Cinema (1970 to 1979)
Student Name: S. Forouzanfar
Supervisor: Dr. Mohammad Rezaei
Advisor: Mohammad S. Kasraie
The letter-date : 2010/07/21
Check the date of the letter : 2010/05/16
<p>This research aims the representation of discontented dimensions of pre-Revolution cinema (1970 to 1979). For this research, the researcher followed the theories of representation. Some of these theories are the theories of narrative. These theories are divided into two categories: mimetic theory and linguistic theory; the linguistic theory is discussed in Pre-Structural and Structural parts. The discursive view of the movies led the research to include the theory of orientalism as well. Following these theories, Edward Said's '<i>orientalism</i>' and Roland Barthes's '<i>narrative theory</i>', the researcher found the representational techniques of discontent: duality, realisation, exaggeration and nominalization. Then the researcher used these techniques to study the movies, <i>Gav (The Cow)</i> and <i>Qeisar (Kaiser)</i>. This study of form and content is done through narrative analysis and semiology.</p> <p>\ Keywords: representation, narration, dissatisfaction, duality, exaggeration, nominalization, realisation, narration analysis</p>

الخلاصه

معهد الإمام الخميني و الثورة الإسلامية الى الدراسات

مقطع الدراسي : ماجستير
الفرع التحصيلي: علم الاجتماع للثورة الإسلامية
اسم الطروحه: البعد التمثيل من عدم الرضا في السينما قبل الثورة (١٣٩٩-١٣٨٩)
اسم الطالب: سميه فروزانفر
الاستاذ الارشد: سماحه الدكتور محمد رضائي
الاستاذ المشاور: سماحه الدكتور محمد سالار كسرايي
تاريخ افتتاح الاطروح: ١٤٣١/٠٨/٠٩
تاريخ اختتام الاطروح: ١٤٣٣/٠٤/ ٢٤
الغرض لهذه الدراسة كيفية التصوير لابعاد عدم الرضا في السينما قبل الثورة في ايران (١٣٩٩-١٣٨٩) ذهبت الباحثة الى نظريات التصوير لوصف هذا التصوير. نظريات الروايه من هذه النظريات. هي تنقسم هذه النظريات الروايه الى القسمين، النظريات المحاكات و اساس الغويء و يتناقش بالتفصيل نظرية اساس الغويه في جزئين : ما قبل البنيوية و البنيوية. هذه النظريات ليست تامه للباحث وفقا لنظرية الخطاب ومع مشاهدة فيلم ذهبه الى المستشرقيه لإدوارد سعيد باستخدام من نظرية الروايه لرولان بارت و نظريه المستشرقيه لإدوارد سعيد وصلت لتقنيات التصوير عدم الرضا .تفحص عن تصوير عدم الرضا في حلقتين: «قيصر» و«گاو» حول أربع فرضيات مع اربع تقنيات، ثنائية ، التوجه، مبالغه فيها ، تسميه. تم تحليل هذه التقنيات على سبيل الظاهر و النص في اثني الطرق تحليل الروايه و علم الاعراض.
المفردات المستخدمه في هذه الاطروح: التصوير، الروايه، عدم الرضا، ثنائية، مبالغه، تسميه، الواقعيه ، تحليل الروايه.

فهرست اجمالی

۱	بخش اول: مباحث کلی
۲	فصل اول: کلیات
۴	فصل دوم: چگونگی بازنمایی در آثاریشین
۲۵	بخش دوم: مباحث نظری و روش تحقیق
۲۶	فصل سوم: چگونگی بازنمایی فیلم در مباحث نظری
۵۳	فصل چهارم: روش تحقیق
۶۴	بخش سوم: بررسی تجربی
	فصل پنجم: بررسی تحلیل روایت و نشانه شناسی دو فیلم گاو(داریوش مهرجویی)
۶۵	وقیصر(مسعودکیمیایی) از زاویه تکنیکهای بازنمایی نارضایتی
۱۰۰	فصل ششم: نتیجه گیری، پیشنهادات و محدودیتها
۱۳۵	فهرست منابع

فهرست تفصیلی

- بخش اول: مباحث مقدماتی..... ۱
- فصل اول: کلیات ۲
- ۱-۱) بیان مسأله ۲
- ۲-۱) ضرورت و اهمیت تحقیق ۳
- ۳-۱) سؤال اصلی ۳
- فصل دوم: چگونگی بازنمایی در آثار پیشین..... ۴
- ۲-۱) نحوه بازنمایی سینمای ایران (۱۳۵۷ تا ۱۳۴۸) در آثاری که به سینمای ایران پرداخته‌اند..... ۴
- ۲-۲) دسته بندی آثاری که به بازنمایی سینمای قبل از انقلاب (۱۳۵۷ تا ۱۳۴۸) پرداخته‌اند..... ۲۲
- بخش دوم: مباحث نظری و روش تحقیق..... ۲۵
- فصل سوم: چگونگی بازنمایی فیلم در مباحث نظری..... ۲۶
- ۱-۳) تعریف بازنمایی..... ۲۶
- ۲-۳) روایت و بازنمایی..... ۲۸
- ۳-۳) نظریه‌های روایت ۲۹
- ۱-۳-۳) نظریه‌های تقلیدی روایت ۲۹
- ۱-۳-۳-۱) پرسپکتیو به مثابه روایت..... ۲۹
- ۲-۳-۳-۱) پرسپکتیو و زاویه دید در ادبیات..... ۳۰
- ۳-۳-۳-۱) نظریه بیانگرای ایزنشتاین..... ۳۱
- ۲-۳-۳-۲) نظریه‌های زبان‌بنیاد روایت..... ۳۱
- ۱-۲-۳-۳) پیش ساختارگرا ۳۲
- ۱-۱-۲-۳-۳) پراپ..... ۳۲
- ۲-۱-۲-۳-۳) باختین..... ۳۴
- ۲-۲-۳-۳) ساختارگرا ۳۸
- ۱-۲-۲-۳-۳) اشتراوس ۳۸
- ۲-۲-۲-۳-۳) نظریه بارت درباره روایت ۳۹
- ۳-۲-۲-۳-۳) نظریه روایت گرماس ۴۳
- ۴-۲-۲-۳-۳) نظریه روایت تزوتان تودورف ۴۴
- ۵-۲-۲-۳-۳) نظریه روایت ژرار ژنت ۴۵

۴-۳	نظریه های روایت و مشکل بازنمایی یک موضوع خاص	۴۷
۵-۳	بازنمایی در شرق شناسی ادوارد سعید	۴۷
۶-۳	تکنیکهای بازنمایی	۵۰
۷-۳	فرضیه های استخراج شده از تکنیکهای بازنمایی	۵۲
۵۳	فصل چهارم: روش تحقیق	
۱-۴	نوع تحقیق	۵۳
۲-۴	جمعیت و نمونه و منطق انتخاب نمونه	۵۳
۱-۲-۴	سینمای سال ۱۳۴۸ تا ۱۳۵۷	۵۳
۲-۲-۴	جمعیت نمونه	۵۸
۳-۴	تعریف مفاهیم	۵۹
۴-۴	شیوه تحلیل داده ها	۶۳
۶۴	بخش سوم: بررسی تجربی	
	فصل پنجم: بررسی تحلیل روایت و نشانه شناسی دو فیلم گاو (داریوش مهرجویی) و قیصر (مسعود کیمیایی) از زاویه تکنیکهای بازنمایی نارضایتی	۶۵
۱-۵	معرفی فیلم گاو	۶۵
۱-۱-۵	نشان دادن منازعه در فیلم :	۶۵
۲-۱-۵	فرم فیلم گاو	۶۶
۱-۲-۱-۵	روایت فیلم برحسب سیر زمان سیر کنش و سیر دیالوگ	۶۶
۲-۲-۱-۵	تکنیک های بازنمایی در شخصیت پردازی:	۷۰
۳-۱-۵	بررسی تکنیک های بازنمایی در (میزانسن (فضاپردازی)، قاببندی، حرکت دوربین، زاویه دوربین، نسبت دوربین با موضوع، نورپردازی)	۷۶
۲-۵	معرفی فیلم قیصر	۸۲
۱-۱-۵	نشان دادن منازعه در فیلم :	۸۲
۲-۲-۵	فرم فیلم قیصر	۸۳
۱-۲-۲-۵	روایت فیلم برحسب سیر زمان سیر کنش و سیر دیالوگ	۸۳
۲-۲-۲-۵	تکنیک های بازنمایی در شخصیت پردازی	۸۹
۳-۲-۵	بررسی تکنیک های بازنمایی در (میزانسن (فضاپردازی)، قاببندی، حرکت دوربین، زاویه دوربین، نسبت دوربین با موضوع، نورپردازی)	۹۳
۱۰۰	فصل ششم: نتیجه گیری	

محدودیتها.....	۱۰۷
پیشنهادات	۱۰۷
پیوست {۱} جدول فیلم گاو بر اساس سیر زمان، سیر کنش، سیر دیالوگ.....	۱۰۸
پیوست {۲} جدول فیلم قیصر بر اساس سیر زمان، سیر کنش، سیر دیالوگ	۱۱۹
فهرست منابع.....	۱۳۵

فهرست جداول

- جدول (۴-۱) فیلمهای به نمایش در آمده و پرفروشترین آنها از سال ۴۸ تا ۵۷..... ۵۴
- جدول (۵-۱) معرفی فیلم گاو..... ۶۵
- جدول (۵-۲) مهمترین کنشها و دیالوگهای فیلم «گاو» بر طبق سیر زمان..... ۶۶
- جدول (۵-۳) معرفی فیلم قیصر ۸۲
- جدول (۵-۴) مهمترین کنشها و دیالوگهای فیلم «قیصر» بر طبق سیر زمان..... ۸۳
- جدول (۶-۱) بازنمایی نارضایتی بر طبق دوگانه شخصیت ها در فیلم «قیصر»..... ۱۰۱
- جدول (۶-۲) بازنمایی نارضایتی بر طبق دوگانه شخصیت ها در فیلم «گاو»..... ۱۰۲

بخش اول:

مباحث مقدماتی

فصل اول: کلیات تحقیق

۱-۱) بیان مسأله:

در هر انقلاب بزرگی، گروه‌های مختلف از زبان سیاسی برای بیان مخالفت خود با رژیم حاکم استفاده می‌کنند یکی از ابزارهای غیرمستقیم ابراز مخالفت با رژیم زبان هنر (سینما، شعر و...) است. سینما در درون جامعه و در برخورد با واقعیت‌های اجتماعی ساخته می‌شود و پدیده‌ها و واقعیت‌های جامعه را در قالب تصویر در می‌آورد تا اینکه مردم نسبت به مسائل اجتماع حساس کند و شاید به کنش خاصی سوق دهد.

در دهه چهل هرچه حکومت بر آرامش حاکم اصرار می‌ورزید، جریانی در دل سینمای ایران به آن «نه» می‌گفت. بنابراین سینمایی که به عنوان سینمای موج نو معرفی شد، نوعی سینمای معترض بود. (صدر، ۱۳۸۱، ۲۰۷)

در هر صورت از سال ۱۳۴۸ تا ۱۳۵۷ سینمای ایران تحت تأثیر همین سینمای موج نو و در بستری که گفتمان مخالف رژیم شکل گرفته بود دست به تولید فیلم‌هایی زد که تا حدودی هویتی مستقل از سینمای فیلم فارسی داشت و تصویر متفاوتی از آنچه سینمای تجاری از واقعیت و حکومت داشت بازنمایی می‌کرد. برخی از مؤلفه‌های مضمونی این فیلم‌ها از این قرار است که:

۱. تصویر وارونه آرامش و قدرت ظاهری ایران.
۲. دنیای فلاکت زده با مراوداتی کینه‌توزانه.
۳. به تصویر کشیدن افراد آسیب‌پذیر و ضعیف و بی‌پشتوانه.
۴. دشوار شدن قبول مصالحه طبقاتی.
۵. به تصویر کشیدن زوال ارزش‌های قدیمی (سلسله مراتب سنتی و قبول ادامه ریش سفیدبه هیچ گرفته شد).

۶. جایگاه ویژه مرگ در این فیلم‌ها.

۷. سقوط و انهدام به دلیل پذیرش معیارهای اخلاقی جامعه نوین شهری.

۸. بیگانگی قهرمان با مناسبات حاکم و تمسخر گذشته و بی‌اعتنائی به آینده.

۹. به تصویر کشیدن قهرمان معترض و انتقام جو.

۱۰. اصلاح ناپذیری و ناامیدی از رستگاری.

۱۱. پررنگ شدن فاصله طبقاتی.

۱۲. نشان دادن مبارزه مسلحانه.

در هر حال شاید جریان اولیه موج نو سینمای ایران از نیمه دهه چهل شروع شده بود ولی شکوفائی این موج و گسترده شدن آن به دهه پنجاه کشیده شد. روزهایی که سینماگران در زمینه‌های

مختلف طبع آزمائی می‌کردند و مسیرهای مختلفی را پشت سر می‌گذاشتند آن چه معمولاً در انتهای فیلم‌ها فارغ از زمینه کم‌دی و درام و شخصیت‌های خوب و بد باقی می‌ماند تضادهائی بود که حل شدنی به نظر نمی‌رسید. و حکایت آدم‌هایی که طعم خوشبختی را نمی‌چشیدند. (صدر، ۱۳۸۱، ۳۲۶)

با توجه به مؤلفه‌های مضمونی سینمای موج نو به عنوان سینمایی که در درون نظام شاهنشاهی به نقد جامعه به وسیله تصویر می‌پردازد و با توجه به اینکه سینما یک زبان است که مخالفان در بستر آن به طرح مباحث علیه وضع نابسامان موجود می‌پردازند. ما در این تحقیق بدنبال این هستیم که دریابیم این سینما چگونه نارضایتی مردم را از وضع موجود و نظام سیاسی به تصویر می‌کشد. نهایتاً مسئله تحقیق چگونگی ترسیم و بازنمایی نارضایتی موجود در سینمای سالهای (۵۷ تا ۵۸) می‌باشد.

۲-۱) ضرورت و اهمیت موضوع:

انقلاب اسلامی ایران را می‌توان یک انقلاب فرهنگی دانست که در بستر گفتمانی خود به نتیجه رسید. هر گفتمانی از طریق زبان به بیان موضع خود و مواضع مخالف رژیم می‌پردازد. بازنمایی در سینما با توجه به گفتمانی در نظر گرفتن هر امری، انعکاسی از جهان خارج نیست بلکه بر اساس چارچوب گفتمانی این جهان ساخته می‌شود اهمیت سینما در اینجا بیشتر مشخص شده وقتی که به عنوان زبان ابزاری در خدمت گفتمان مخالف وضع موجود می‌شود. و ضرورت دارد که سینما را به عنوان زبان در خدمت گفتمان در نظر گرفته و چگونگی بازنمایی از وضعیت موجود در آن مورد تدقیق و مطالعه قرار گیرد.

۳-۱) سؤال اصلی:

بازنمایی ابعاد نارضایتی در سینمای قبل از انقلاب در ایران (۱۳۴۸ تا ۱۳۵۷) با تاکید بر دو فیلم گاو از داریوش مهرجویی و قیصر از مسعود کیمیایی چگونه بوده است؟

فصل دوم: چگونگی بازنمایی سینمای ایران (۱۳۵۷ تا ۱۳۴۸)

۱-۲) نحوه بازنمایی سینمای ایران (۱۳۵۷ تا ۱۳۴۸) در آثاری که به سینمای ایران پرداخته‌اند:

غلام حیدری در سال ۱۳۷۰ کتابی با عنوان *سینمای ایران برداشت ناتمام* به چاپ رسانده است. (حیدری، ۱۳۷۰) این کتاب گزیده‌ای از مقاله‌هایی است که در فاصله سال‌های ۱۳۶۴ تا ۱۳۶۹ نویسنده در مطبوعات سینمایی و غیرسینمایی منتشر کرده است و مقاله دیگری که در توضیح مقوله «واقعیت واقعی» و واقعیت هنری نوشته شده است و به انضمام اسناد و مدارک و عکس‌هایی که برای نخستین بار در این کتاب چاپ شده است. او اعتقاد دارد که در دهه پنجاه با ملودرام‌هایی روبه‌رو هستیم که ظاهراً، قصد سازندگان آن‌ها این بوده که بیننده را با واقعیت‌های تلخ روزمره روبه‌رو و آشنا سازند. در مقاله‌ای در این کتاب به عنوان «کلاه پهلوی‌ها و کلاه مخملی‌ها تا غیر مکلاها» به توصیف شخصیت جاهل در سینمای ایران و مقایسه این شخصیت در تاریخ سینمای ایران می‌پردازد او لات قبل از سال ۴۸ را اینگونه ترسیم می‌کند با کت و شلوار مشکی، پیراهن سفید و کفش چرمی نوک تیز و کلاه مخمل و دستمال ابریشم یزدی و تسبیح شاه مقصود که نشانه اثبات غیرت و امانت‌داری آنها بود. این لات گرچه تنهاست ولی معتمد اهل محل هست. اما قیصر که نماد لات ۴۸ به بعد است، لمپنی است که سرنوشت تلخی دارد و در دوره وحشتناکی زندگی می‌کند که حتی قانون هم حامی آن نیست. امثال قیصر، انسان‌های ناراحتی هستند که در جامعه جایی ندارند و به انتقام از جامعه دست می‌زنند و به همین دلیل عمر کوتاهی دارند و طغیان آنها سرنوشتی جز مرگ و تباهی برای آنها ندارد. این لمپن تمام نشانه‌هایی که لات‌های قبل از ۴۸ داشتند از دست داده و به خاطر همین آنها را می‌توان «لمپن‌های غیرمکلا» نامید. (حیدری، ۱۳۷۰)

در این کتاب، مقاله‌ای دیگر با عنوان «واکنش رمانتیک به سینمای» وجود دارد که به ردپای تفکر گرایش رمانتیک در سینمای ایران می‌پردازد. این مقاله اشاره به این مسئله دارد که گرایش رمانتیک در اروپا یک نوع اعتراضی به بی‌اخلاقی و ناپاکی طبقه متوسط و ثروت و تاثیرات آن بوده است و همچنین نفی عیاشی و بیگانگی، تجاوز به عنف و رفتار غیرمسئول و ستایش و ارستگاری، عشق ناب، زیبایی، فداکاری و پاکیزگی اخلاقی در این نوع گرایش دیده می‌شود. ولی دست آخر چون هنرمند رمانتیک قادر به ساختن جهان خیالی نبود با شکست و گوشه‌گیری روبه‌رو شد. فیلم‌هایی که با اقتباس از ادبیات رمانتیک در ایران ساخته شده بود یک نوع نازل و سطحی از آن اندیشه‌ها بود. تا قبل از دهه چهل اندیشه مرکزی رمانتیک‌ها یعنی همان زندگی پر صلح و صفا و پناه بردن به آغوش طبیعت در فیلم‌های ایرانی دیده می‌شود اما مفهوم اصلی‌تر که همان اعتراض به جهان غیرمعنوی و نابسامانی‌های زندگی است در فیلم‌های این دهه وجود ندارد. در اواخر دهه چهل گرایش رمانتیک دچار دگرگونی می‌شود. در این گرایش «معنویت گمشده، دورماندن از اصل خویش، دور ریختن

تعلقات پست و بیگانه کننده، غم غربت، واگویی حسرت‌بار روزگاران دور گذشته، شورش یک تنه و مانند اینها با رنگی از مصلحت‌زمانه، چیزی بود که پیروان «پیشرو و سنت‌شکن» به آن روی آوردند از سال ۱۳۴۸ تا ۱۳۵۲، ده فیلم غیرمتعارف از طریق فیلمسازان نواندیش ساخته شد که اندیشه رمانتیک را بازنمایی می‌کرد این فیلم‌ها عبارتند از: بیگانه بیا (۱۳۴۷)، قیصر (مسعود کیمیایی، ۱۳۴۸)، آدمک (خسروهریتاش، ۱۳۵۰)، چشمه (آربی آوانسیان، ۱۳۵۱)، رگبار (بهرام بیضایی، ۱۳۵۱)، بی‌تا (هژیر داریوش، ۱۳۵۱)، پسر ایران از مادرش بی‌خبراست (فریدون رهنما، ۱۳۵۲)، نفرین (ناصر تقوایی، ۱۳۵۲)، اسرار گنج دره جنی (ابراهیم گلستان، ۱۳۵۲) و چند نمونه دیگری باشد.

شخصیت مش‌حسن، قیصر و بچه بورژوازی فیلم «آدمک» در سینمای ایران، شخصیت‌های ناراحت و استعاره‌آمیزی بودند که خارق‌عادت عمل می‌کردند ولی نسبت به گذشته شخصیت‌های واقعی‌تری بودند. آنچه که در این فیلم‌ها بازنمایی می‌شود طرح مسائل روشنفکری است. ترسیم شخصیت بی‌پناه و کوبیده شده «گاو»، طغیان منزوی و تسکین‌آمیز «قیصر» و گریز از پستی و رذالت که نتیجه شهرنشینی است در فیلم «آدمک»، از جمله مسائل روشنفکری است. در دو فیلم «طبیعت بی‌جان»، «در غربت» از سهراب شهید ثالث به بازنمایی زندگی بی‌روح و تکرارشونده آدم‌هایی می‌پردازد که سرنوشت آنها تبعید و رانده‌شدن از موطن خویش است. در رگبار «بهرام بیضایی» هم اساس، غربت و تبعیدشدگی است. در فیلم «طبیعت بیجان»، «پ مثل پلیکان» و «گاو» ارتباط انسان با طبیعت به نمایش درآمده که بازنمایی نوعی درون‌نگری و توجه آدم‌های این فیلم به «من» که خود باعث تعارض با بیرون از خود می‌شود و بازنمای دلدادگی به طبیعتی است که خود باعث از خود بیگانگی افرادی شده که راهی برای خلاصی خود نمی‌یابند. در فیلم‌هایی مثل سیاوش در تخت جمشید از «رهنما»، مهرگیاه از «فریدون گله»، غزل از «مسعود کیمیایی»، به انعکاس عشق می‌پردازد، اما در بازنمایی «پایندگی عشق» و «ناپایندگی» آن، آنچنان که رهنما عنوان می‌کند در فیلم سیاوش در تخت جمشید موفق نبوده و در مهرگیاه و غزل هم کوشش‌ها ناموفق بوده است. همچنین بازجستن «روزگار وصل» و رها شدن در گذشته دور و حسرت برای خوشبختی از دست رفته و در نهایت غم‌غربت و حسرت گذشته در فیلم‌های «سیاوش در تخت جمشید»، «پسر ایران از مادرش بی‌خبر است» از رهنما، «کلاغ» از بهرام بیضایی، «سوته دلان» از حاتمی بازنمایی می‌شود. کسانی مثل رهنما، سهراب شهید ثالث، پرویز کیمیایی، بهرام بیضایی و نصیب نصیبی به احساس‌های زنده و به پیچیدگی درونی آدم‌ها می‌پردازند و هدف آنها در ترسیم دنیایی بود که از واقعیت فاصله کمتری داشتند ولی باز هم در انعکاس کامل زیر و بم زندگی ناموفق بودند. حیدری عنوان می‌کند که در فیلم‌های دهه ۴۰ و ۵۰ اصول درماتیک در فیلم‌ها تا حدودی رعایت می‌شد از جمله اینکه سرنوشت آدم‌ها نتیجه اعمال آنها در نظر گرفته می‌شد (حیدری، ۱۳۷۰).

از نظر حیدری با توجه به دو مقاله اشاره شده سینمای ایران در اواخر دهه چهل و پنجاه به افراد جامعه که از اصل خویش دور افتاده و از خود بیگانه‌اند و همچنین دچار غم غربت شده و حسرت روزهای گذشته را دارند می‌پردازد. خصیصه‌های ذکر شده هم در غالب شخصیت‌های ناراحتی هستند که در مقاله «کلاه پهلوی ها و کلاه مخملی‌ها تا غیرمکلاها» در غالب لمپن‌های اواخر ۴۸ تا ۵۷ ظهور پیدا کرده این شخصیت‌ها یک تنه در برابر جامعه شورش می‌کنند. به طوری که خود حیدری عنوان می‌کند که «عدم توافق و ناسازگاری چنین آدم‌هایی با نظمی که در متن غوطه می‌خورند اگرچه نومیدانه و بی‌نتیجه بود نمی‌توانست خالی از اعتراض تعبیر شود.» بعد از آن حیدری به بازنمایی مقوله وابستگی انسان و طبیعت، درون‌نگری و توجه آدم‌ها به خویشتن که موجب تضاد با دیگران می‌شود در فیلم‌هایی مثل «گاو» و «طبیعت بی‌جان» می‌پردازد. از نظر حیدری گرایش رمانتیک در سینما به مقوله عشق هم پرداخته اما در ترسیم کامل آن براساس آنچه که مولفان خود خواسته‌اند موفق نبوده است. احساس درونی و پیچیدگی درونی آدم‌ها چهارمین مقوله‌ای است که حیدری به آن اشاره می‌کند ولی دوباره عنوان می‌کند که در این کار هم به طور کامل موفق نبوده‌اند. آنچه که در بازنمایی که حیدری از سینمای اواخر دهه چهل و پنجاه برجسته است اعتقاد او نسبت به اینکه در سینمای رمانتیک ایران از جمله فیلم‌هایی مثل «طبیعت بی‌جان» و «گاو» بیش از آنکه اجتماع اهمیت داشته باشد تاکید بر شخصیت افراد انسانی است. «چنان افرادی که در محیط خود راهی نمی‌یابند تا از نتایج دردناک بیگانگی بگریزند، به همین دلیل شخصیت‌های تراژیک‌اند.» یا در جایی دیگر از نظر حیدری، در دهه چهل و پنجاه اصول دراماتیک از جمله این اصل که سرنوشت آدم‌ها نتیجه اعمال آنها در نظر گرفته شده است رعایت شده و این خود نشان‌دهنده این است که رویکرد او نسبت به بازنمایی آدم‌ها در فیلم به شدت معطوف به فرد است تا بازنمایی از جامعه.

محمد تهامی نژاد کتابی با عنوان **سینمای ایران** را در سال ۱۳۸۰، دره فصل و در حجم اندک به چاپ رسانده است. (تهامی نژاد، ۱۳۸۰) او به فرایند شکل‌گیری سینما و حضور آن در دوره‌های مختلف تاریخی و نوع سینمایی که در هر دوره حاکم بوده پرداخته است. در فصل چهارم به نام توسعه تدریجی در قسمتی به نام «سینمای نسل جدید (پیشروها)» به سینمای سال ۴۸ تا ۵۷ پرداخته و بیان می‌کند که «در اواخر دهه چهل نوعی از روایت سینمایی و تصویرگری از دل دستاوردهای سینمای داستانی، مستند و تبلیغاتی ایران و جهان ظاهر گردید». او پیشروهای نسل قبل را کسانی مثل گلستان، کاووسی و غفاری معرفی می‌کند و فیلم‌های آنها را کم و بیش در الگوی سینمای مستقل می‌داند. ولی از نظر تهامی نژاد سینماگرانی که خود را مستقل نامیدند در سینمای مستقل متوقف نماندند. و برخی از سازمان‌های دولتی و سینمای بدنه را به خود جلب کردند. تهامی فضای عمومی دهه ۴۰ را فضایی می‌داند که چند اندیشه متکثر آن را هدایت کرده است. او اشاره می‌کند که «اکثریت فیلم‌های

سینمای جدید ایران نیز از جریان‌ات هویت‌طلبانه دوره خود و از ادبیات بیداری و به خودآیی، تاثیر یافتند. همچنین او فیلم‌های «گاو»، «شوهر آهو خانم»، «حسن کچل»، «آرامش در حضور دیگران»، «قیصر»، «گرفتار»، «نان» و «کوچه» را به عنوان اتفاق‌های مهم سینمای ایران در دهه چهل می‌داند و آنها را جز سینمای پیشرو محسوب می‌کند. اما او برای بیان فیلم‌های دهه پنجاه از عنوان «تبیین انسان معاصر» بهره می‌گیرد. در توضیح این تبیین او عنوان می‌کند «که در دهه ۵۰ بنا بر شرایط سیاسی کشور، بخش‌هایی از سینمای ایران، امکان تاریخی یافت تا به تولید آگاهی از طریق موضوع و شکل پردازد». تهمی‌نژاد اشاره بسیار گذرا به تاثیر موج نو فرانسه بر سینمای ایران دارد. او به شرایط ایران هم اشاره می‌کند و اعتقاد دارد که این شرایط، تاثیرات خود را بر فیلم‌های این دوره گذاشته است و برای نمونه تهمی‌نژاد قسمتی از خشونت و بی‌اعتنایی به حکومت در فیلم‌های قیصر و صادق کرده را در جامعه بی‌قانون می‌داند و «آرامش در حضور دیگران» از نظر تهمی‌نژاد تصویر آشفته‌گی اخلاقی دهه چهل ایران است. او اشاره می‌کند که «سینمای جدید دستیابی به شعور اجتماعی و تغییر را در ویرانی بنایی می‌پنداشت که کل فیلم فارسی، نشانه‌ای از آن بود». همچنین تهمی‌نژاد نگاهی گذرا به شرایط عینی سینما در جریان انقلاب دارد که صاحبان ۱۰۶ سینمای کشور، بارها تصمیم به اعتصاب و تعطیلی سینماهای خود گرفتند. (تهمی‌نژاد، ۱۳۸۰)

تهمی‌نژاد سینمای دهه پنجاه را به شدت تحت تاثیر فضای عمومی کشور می‌داند و حتی در همین کتاب عنوان می‌کند که کسانی مثل «ناصر تقوایی»، «غلامحسین ساعدی»، و «علی حاتمی» تلاش‌شان بر این بود که «درک زمانه را به اشکال هنری تبدیل کنند». انتخاب عنوان «تبیین انسان معاصر» از طرف تهمی‌نژاد برای بیان سینمای دهه پنجاه نشان از این است که سینمای ایران به بازنمایی انسان معاصر و مشکلات آنها و از طریق آن به تولید آگاهی می‌پردازد. بازنمایی انسان معاصر از طریق به تصویر کشیدن مشکلات شهری و ترسیم آدم‌های گرفتار و تنها و بی‌خدا برای مثال در فیلم‌های «خداحافظ رفیق»، «تنگنا» و «صبح روز چهارم» است. همچنین پرداختن به طبقه مستضعف که تحت سلطه طبقه بورژوا قرار گرفته‌اند دیده می‌شود. (مهرجویی در تحلیل فیلم‌های خود به ویژه پستیچی ودایره مینا این را عنوان می‌کند). ترسیم اشرافیتی بی‌ریشه در ایران مسئله دیگری است که تهمی‌نژاد با اشاره به فیلم «پنجره» به آن پرداخته است. تصویر آشفته‌گی اخلاقی در فیلم مثل «آرامش در حضور دیگران» و خشونت و بی‌اعتنایی به حکومت که منشا آن جامعه هست در جهت همان بازنمایی انسان معاصر است انسانی که درگیر مصایبی است که جامعه را علت آن می‌داند و در نهایت خشم خود را با واکنش به حکومت نشان می‌دهد.

مسعود مهرابی در سال ۱۳۷۶، کتابی با عنوان تاریخ سینمای ایران از آغاز تا سال ۱۳۵۷ به چاپ رسانده است (مهرابی، ۱۳۷۶). او کتابش را به چهار بخش تقسیم کرده که در بخش اول در